

Dom? Der er jo dog noget, der hedder Skjønhed; og er det ikke i sin gode Orden, at Mennesket bestræber sig for at have et takkeligt Ydre, en smagfuld Klædedragt? Og der er noget, der hedder Luxus, som man dog ikke kan frakjende al Berettigelse i Menneskelivet; hvorfor er den da ikke tilladelig ogsaa paa dette Omraade?

Lad os først standse ved *Skjønheden*. Skjønhed er visse- lig ikke noget ondt. Det er Gud, der har skabt det skønne og givet os Skjønhedssans. Skjønhed har sin fuldt berettigede Plads i det sande Menneskeliv. Men Skjønhed og Skjønhed er to forskellige Ting, fordi Verdens oprindelige Harmoni er forrykket, og Synden, som bor i Menneskehjerterne, tager selv det bedste i Skabningen i sin Tjeneste. Det gjælder derfor at skjelne ret.

Den sande Skjønhed beror ikke paa det udvortes i og for sig. Det ydre skal være et Udtryk for det indre, Formen for Indholdet, det sanselige for det aandelige. Det ydre maa ikke være noget i sig selv, maa ikke drage Opmærksomheden hen paa sig, men skal tjenende træde i Skygge, for at det indre kan komme til sin Ret. Saaledes — for at tage et Exempel — med Malerier. I min Barndom talte man aldrig om Rammerne. Naar man gik paa Udstillingen, gjaldt det kun at se Malerierne selv. Nu hører man saa tit det Udbrud: „hvilken dejlig Ramme!“ Heri er der en stor Fare for den sunde Smag. En Ramme maa ikke være uskøn — det støder Øjet; en Ramme skal stræbe i al Stiltfærdighed at harmonere med Billedets Art og Farver. Men den maa ikke glemme, hvad den er til for, og ville være noget for sig selv. Det samme gjælder Klædedragten. Og derfor er den sande Skjønhed i Klædedragten ikke der, hvor man mest beundrer de kostbare Stoffer, det elegante Snit, den „smagfulde“ Farvesammensætning o. s. v., men der, hvor man i Klædedragten møder Mennesket og over dette glemmer hin.

Fremdeles gjælder det, at den sande Skjønhed er *umiddelbar*. En „Skjønhed“, der véd, hvor smuk hun er, er egentlig ikke mere fuldkommen smuk. Der er for den, som har Øjne at se med, noget afgjort uskjønt midt i Billedet, der skjæmmer det hele. Paa samme Maade gaar det med Klædedragten. Den Klædedragt, der er lagt an paa at være „smuk“, er ikke smuk i højere Betydning. Thi Skjønheden ligger her som alle Vegne